

Under den sidste Mund- og Klovesyge-Epizooti her i Landet bekræftedes paa ny den ved tidligere Lejligheder indvundne Erfaring, hvorefter det er af største Betydning at kunne bekæmpe Sygdommen ved ethvert til Raadighed staaende Mittel, selv om dette i det enkelte Tilfælde maatte være til stor Gene for de enkelte Ejere. De i nærværende Lov indeholdte Bestemmelser maa derfor ses paa Baggrund af Ønsket om paa Grundlag af de senest indvundne Erfaringer at gøre Bekæmpelsen af Mund- og Klovesygen saa effektiv som mulig.

Loven er saalydende:

§ 1. Landbrugsministeren kan paalægge vedkommende Politimestre at iværksætte de Foranstaltninger til Bekæmpelse af smitsomme Sygdomme hos Husdyrene, til hvis Foretagelse der i Henhold til Lov Nr. 156 af 14. April 1920 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene er tillagt Politimestrene Beføjelse. Landbrugsministeren kan derhos træffe de til Sygdommens Bekæmpelse fornødne Foranstaltninger.

Hensigten hermed er i de forskellige Jurisdiktioner at søge gennemført en mere *ensartet* Bekæmpelse af Sygdommen.

§ 2. I Tilfælde af Udbrud af Mund- og Klovesyge kan Landbrugsministeren paabyde, at al Mælk, der stammer fra Besætningen paa en smittet Ejendom, opvarmes til 90° Celsius (72° Reamur) eller, hvis dette ikke er gørligt, koges. Naar Mælken fra en Besætning paa en smittet Ejendom tilbageholdes paa denne, kan Landbrugsministeren af Statskassen herfor yde Ejeren Erstatning, saaledes at den under Sygdommen producerede og tilbageholdte Mælk betales med Dagspris efter Fradrag af dens Foderværdi.

Landbrugsministeren kan paabyde Afspærring af en af Mund- og Klovesyge angreben Ejendom, saaledes at Samkvem mellem Beboerne af samme og de udenfor boende afskæres, dog kun i et saadant Omfang, som skønnes fornødent for at hindre Smittens videre Udbredelse.

I Tilfælde af, at Mund- og Klovesygen antager større Udbredelse, kan Landbrugsministeren forbyde Dans og Forlystelser af lignende Art paa offentlige Støder i den paa-gældende Egn.

De i Paragraffens 1. Stykke, 1. Punktum, indeholdte Bestemmelser er allerede tidligere paabudt af Landbrugsministeren. Imidlertid har der ikke foreligget nogen egentlig Lovhjemmel hertil, og Ministeriet har derfor ment det rettest at erhverve en saadan.